

skrænke og hemme Drikkeriet, som vi alle vide gør mere eller mindre Skade i mangfoldige Hjem. Hvis dette Forslag kunde bevirke en Indskrænkning i vort Lands Spiritusforbrug, mener jeg, at dette vil være et Samfundsgode.

Med Hensyn til de Beparelser, som ere foreslaaede paa Finanslovsforslaget, skal jeg ærligt indrømme, at en Del af de hidtil afholdte Udgiftsbeløb uden Skade kunne stryges. Men der er alligevel adskillige Udgifter, hvor jeg tror, at en mere lempeelig Overgang vilde være heldig og formaals-tjenlig. Jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt komme nærmere ind derpaa, men blot omtale et enkelt af disse Tilfælde. Der er en Udgiftspost, om hvilken det har vist sig, at saavel Kommissionen som den højtærede Landbrugsminister har haft Forstaaelsen af, at den gjorde overordentlig megen Nytte, saa megen Nytte, at den ikke er bleven strøget. Det er en Udgiftspost paa 25,000 Kr. til Understøttelse for unge Mejerister og Mejersker til videre Uddannelse. Jeg vil gerne henstille til Finansudvalget og til dette høje Ting at lade denne Post blive staaende. Alle ere jo enige om, at vort Landbrug er det bærende Samfundserhverv, og de fleste Landmænd ere enige om, at Mejeridriften er den bedste Indtægtskilde for vort Landbrug. Vi have for Øjeblikket et vel uddannet Mejeripersonale, og det gælder om at skabe Betingelser for, at vi fremdeles kunne vedblive at beholde et saadant. Dertil hjælper dette Tilskud, og vi maa derfor beholde det til Understøttelse af de unge Mejeristers og Mejerskers videre Uddannelse. Vi vide alle, at Konkurrencen paa det engelske Marked er stor. Det gælder derfor for det danske Landbrug om at kunne fremstille et første Klasses Produkt, og Landmændene have gennem deres Andelsforeninger vist, at de have magtet denne Opgave. Vi hørte ganske vist i Aftes det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) med mindre Velvillie omtale de gode Priser, der i Øjeblikket ere paa Landbrugets Produkter; idet de skulde være til Skade for de mindre bemidlede, som derved kom til at betale deres Livsfornødenheder med en højere Pris. Jeg vil overfor denne Udtalelse hævde, at naar de danske Landmænd gennem deres Andelsforeninger have kunnet skabe et første Klasses Produkt til det engelske Marked, betyder det en Nationalindtægt for det danske Land og for vort Folk. Hvert eneste Tusinde Kroner, vi nu faa hjem i Nettooverskud, fordi vore

Landbrugsprodukter ere første Klasses Varer, betyder en Nationalindtægt for vort Samfund, og det maa vi absolut paa-skønne.

Jeg ved meget vel, at ingen er særlig begejstret for at faa nye Skatter, lige saa lidt som nogen er særlig begejstret for helt eller delvis at miste de Tilskud, der ere givne i de sidst forløbne Aar, men jeg har alligevel faaet det Indtryk, at den langt overvejende Del af Samfundsborgerne har faaet Forstaaelse af, at det vil være nødvendigt, at alle bringe et Offer, for at vi kunne komme ud over den vanskelige finansielle Situation, som vi befinde os i for Øjeblikket. Vi hørte ganske vist for et Par Dage siden det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtale, at det Indtryk, som Regeringen og Regeringens Medlemmer fik paa de Møder, som bleve afholdte omkring i Landet, var ikke det rigtige, de vare, sagde det ærede Medlem, nærmest at betragte som en Slags Vennemøder, der bleve afholdte Kl. 2—3 om Eftermiddagen, hvor der ikke kunde blive Lejlighed for Arbejderne til at komme og tage Del i Forhandlingerne eller høre paa, hvad der blev sagt. Jeg forudsætter, at naar det ærede Medlem har udtalt sig saaledes, er det, fordi han ikke ved bedre Besked, men saa beklager jeg i allerhøjeste Grad hans Uvidenhed paa dette Omraade. Naar Rigsdagsarbejdet slutter, er det almindelig Regel for alle Regeringspartiets Medlemmer, at de afholde en Mængde offentlige politiske Møder rundt omkring i Kredsen for at gøre Rede for Arbejdet paa Rigsdagen i den forløbne Samling, og disse offentlige Møder holdes i Regelen enten Kl. 7 $\frac{1}{2}$ eller 8 om Aftenen, netop med det for Øje, at alle Samfundsklasser kunne faa Lejlighed og Adgang til at komme med og overveje, hvad der bliver talt om, og ogsaa tage Del i Forhandlingerne paa disse offentlige Vælgermøder. Det ærede Medlem kom ogsaa til at udtale, at vi holdt ikke af at staa Ansigt til Ansigt med vore politiske Modstandere paa disse Møder. Jo, det er netop det, vi holde af, vi ønske netop overfor politiske Modstandere at komme til klart at gøre Rede for den Politik, Venstre og Venstres Rigsdagsmænd føre, og vi ønske ydermere ved Siden deraf at illustrere og forklare den Politik, det ærede Medlem og hans Parti føre, og gøre Vælgerne begribeligt, hvorledes det forholder sig med Socialdemokratiets Program: Frihed, Lighed og Broderskab. Broderskabet kunne de selv